

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).] om en liberal holdning osv., skal jeg kun gøre den lille bemærkning, at det ærede medlem har jo ved sit politiske adfærdsmønster her i tinget vist, at hendes form for liberalisme er anderledes end min.

Arne Larsen Jeg må vende tilbage til det stærke øl på marketenderierne. Jeg forstår på den højtærede minister, at han står stærkt på, at det stærke øl ikke må serveres. Det er der jo ikke noget at gøre ved, og det er selvfølgelig rigtigt, som ministeren siger, at vi kan jo tage det op i udvalget, hvad det sandsynligvis også vil blive gjort. Men jeg synes, at man er lidt for bekymret for ædrueligheden på arbejdspladsen, for det hører til sjældenhederne, at vi har særlige problemer i så henseende. Nu er man så bekymret for maskinerne, og vi har hørt hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) som ekspert varetage disse interesser på fortræffelig måde. De problemer, som har kunnet løses på den enkelte arbejdsplads ganske jævnt og ligetil gennem forhandlinger mellem arbejdernes tillidsmænd og virksomhedernes ledelser, hvorfor skal de ikke kunne løses på samme fortræffelige måde fremover, sådan at der ikke opstår irritationsmomenter, for det ved vi jo ganske afgjort at der vil, hvis man vil lave restriktioner af denne art.

Det er jo, som jeg påpegede, en diskriminering, det er en forskelsbehandling, for i hundredtusindvis af andre beskæftigede — og det kan da også være folk, der er beskæftiget med maskiner, vejmaskiner, entreprenørmaskiner osv. — har fuldstændig fri adgang til at bestemme selv, hvad øl de vil drikke. Herregud, på en stor byggeplads, hvor man har frokostskure, dér vælger man sig en ølmand, og han går hen til den nærmeste købmand og køber det øl, som man har lyst til, og som hans arbejdskammerater vil drikke i frokostpausen. Hvordan vil man forbyde det? Det kan man simpelt hen ikke forbyde. Jeg synes, man skulle holde op med at være barnepige for dem, der tilfældigvis arbejder på en fabriek og altså er henvist til at indtage deres måltid i marketenderiet.

Det er da rigtigt, som hr. Axel Ivan Pedersen fremhæver, at selvfølgelig spiller det en vis rolle, hvor stor en alkoholprocent man har i blodet, men som hr. Jens Peter

Jensen (Sorø amt) som ekspert fremhævede, så er det jo i en meget afmålt frokostpause midt i arbejdsdagen, man indtager sin lyse øl eller sin almindelige øl eller sin luksusøl til sin frokost; derpå går der gerne 4-5 timer, før man bevæger sig ud i det myldrende liv uden for fabrikken, og så er den vist nok dunstet af, den lille 0,4 promille. Jeg tror ikke, at det er dér, problemet ligger. Jeg tror, det er helt andre kategorier af befolkningen, som er til fare for færdselssikkerheden, og ikke dem, som indtager en luksusøl i deres frokostpause.

Dagmar Andreassen: Jeg berørte i mit indlæg slet ikke spørgsmålet om det stærke øl i marketenderierne, og det var nærmest, fordi jeg ikke så, der overhovedet lå noget problem i det, men nu er der altså nogle stykker af ordførerne, der har følt sig foranlediget til at komme med et varmt indlæg på grund af de få stykker, der har råbt op i aviserne.

Det er ganske enkelt sådan, at konsumet af guldøl er stærkt i tilbagegang i Danmark i al almindelighed. Der er meget få arbejdspladser, hvor der overhovedet er interesse for at drikke guldøl. Jeg har også læst aviserne og blev noget overrasket over reaktionen, og jeg har kontaktet et firma, der besøger marketenderier, og spurgt, hvordan det lå med afsætningen af guldøl til dem. Vedkommende, der selv sælger guldøl, kunne fortælle, at der er meget få arbejdspladser, der køber det, og på de arbejdspladser, der køber det, er forbruget faldet; meget få mennesker drikker det.

Jeg vil gerne helt klart tilkendegive, at jeg synes bestemt ikke, det hører nogen steder hjemme at drikke guldøl midt på en arbejdsdag. Der gælder nøjagtig de samme regler for dem, der arbejder ved en regnemaskine, hvis de er ansat på en virksomhed, der har et marketenderi. Det er rigtigt, at der er adgang til at gå ned og købe guldøl, hvis ikke der er et marketenderi.

At det skulle være noget stort problem for dem, der er beskæftiget på danske arbejdspladser, det nægter jeg at tro, dertil har vi en alt for ædruelig arbejderstand.

Hanne Reintoft: Ministeren undrede sig over, at jeg beskæftigede mig så meget med arbejderbeskyttelseslovgivningen. Det er,